

skriftlig, men kan dog efter omstændighederne også være mundtlig. Formanden skal have meddelelse om voldgiftsmændenes navn og adresse for senere at kunne indkalde dem til selve voldgiftsmødet. I forbindelse med meddelelsen om voldgiftsmændenes navn og adresse skal det tillige være angivet, at voldgiftsmændene opfylder betingelserne for at virke som sådanne, jfr. nærmere bemærkningerne til stk. 2, idet man har ønsket i størst muligt omfang at undgå, at voldgiftsmøderne afholdes forgæves, idet en sag ikke vil kunne behandles, når blot en af voldgiftsmændene ikke opfylder betingelserne for at virke som sådan. Det bemærkes dog herved, at voldgiftsretten under alle omstændigheder inden selve sagens behandling må tage stilling til, hvorvidt betingelserne — herunder også med hensyn til habiliteten — skønnes at være til stede. Har parterne ikke inden udløbet af de 14 dage udpeget deres voldgiftsmænd, kan formanden udpege det manglende antal voldgiftsmænd. Formanden har ikke nogen absolut pligt hertil, idet der kan forekomme tilfælde, hvor parterne har været lovlig undskyldt i ikke selv at have udpeget de pågældende inden fristens udløb, således at det er rimeligt at give vedkommende lejlighed til selv at udpege sine voldgiftsmænd. Det første voldgiftsmøde skal være afholdt senest 4 uger efter, at formanden har modtaget henvendelsen om at få en voldgiftsret nedsat. Det er ikke i forslaget nærmere angivet, i hvilken form tilsigelsen til parterne og voldgiftsmændene skal finde sted; regler herom forudsættes fastsat ved ministeriel bekendtgørelse.

I *stk. 4* er det bestemt, at voldgiftsretten skal træffe sin afgørelse „i umiddelbar fortsættelse af forhandlingerne“. I almindelighed vil sagen kunne færdigbehandles efter afholdelse af det første møde, og voldgiftsrettens afgørelse træffes da samme dag. Der vil imidlertid kunne forekomme tilfælde, hvor en udsættelse, f. eks. til fremskaffelse af yderligere oplysninger, vil være nødvendig, således at afgørelsen først kan træffes efter et senere møde.

Hvad enten afgørelsen træffes i form af forlig eller kendelse, kan den ikke indbringes for højere instans eller for domstolene.

I praksis er afgørelserne hidtil som regel blevet begrundet, men man har anset det for hensigtsmæssigt udtrykkeligt at sikre, at begrundelse gives i alle tilfælde.

Stk. 5 svarer til gældende lov, idet man dog har anset det for naturligt også at tillægge de for voldgiftsretterne indgåede forlig eksekutionskraft.

Medens man ikke har ment det rigtigt at foreslå en egentlig adgang til appel af voldgiftsrettens

afgørelser, har man imidlertid ment at burde indføre, jfr. *stk. 6*, en begrænset adgang til genoptagelse af en voldgiftssag, idet der i praksis i enkelte tilfælde, hvor afgørelsen har været truffet på urigtigt grundlag, har vist sig behov herfor. En adgang til at genoptage en endelig afgjort sag bør imidlertid være en absolut undtagelse. Bestemmelsen svarer — med de fornødne afvigelser — til retsplejelovens § 423.

I overensstemmelse med den gældende lov er det i *stk. 7* bestemt, at der ikke tilkommer voldgiftsrettens medlemmer vederlag eller diæter. Medens voldgiftsmændene som regel kun giver møde i den enkelte sag, skal formanden deltage i samtlige sager og skal samtidig varetage det administrative arbejde i forbindelse med voldgiftsrettens virksomhed. Under hensyn hertil er det fundet rimeligt, at der kan tillægges formanden et vederlag, der bør afholdes af statskassen.

Medens voldgiftsrettens udgifter til anskaffelse af protokol og lignende efter gældende lov skal afholdes af vedkommende kommunalbestyrelse, har man foreslået, at disse udgifter fremtidigt afholdes af statskassen.

Ved forslaget *stk. 7*, sidste pkt., har man ligeledes foreslået, at de med voldgiftens afholdelse iøvrigt forbundne udgifter fremtidigt afholdes af statskassen i stedet for som nu af vedkommende kommunalbestyrelse. Der tænkes herved særlig på udgifter til formandens befordring, maskinskrivning, leje af lokaler o. lign., medens man forudsætter, at hver part som hidtil afholder befordringsudgifter for de af ham valgte voldgiftsmænd.

Stk. 8 svarer til den gældende lov, idet man dog har fundet det rimeligt, at justitsministeren, under hvem dommernes almindelige administrative forretninger sorteres, får lejlighed til at udtale sig. De nugældende regler om voldgiftsretternes virksomhed findes i socialministeriets bekendtgørelse af 14. maj 1940.

Til § 24.

Ændringerne i *stk. 1*, 1. pkt., er udelukkende af redaktionel art.

Det nye 2. pkt. i 1. *stk.* tager sigte på de tilfælde, hvor en arbejdsgiver, hvis virksomhed i henhold til forslagets § 20, *stk. 7*, er blevet underkendt, beskæftiger personer under 19 år ved fagligt arbejde, samt de tilfælde, hvor det faglige udvalg i medfør af nævnte bestemmelse har fastsat, at en virksomhed kun må beskæftige et bestemt antal personer under uddannelse, og læremesteren i strid hermed har antaget personer til beskæftigelse ved fagligt arbejde.